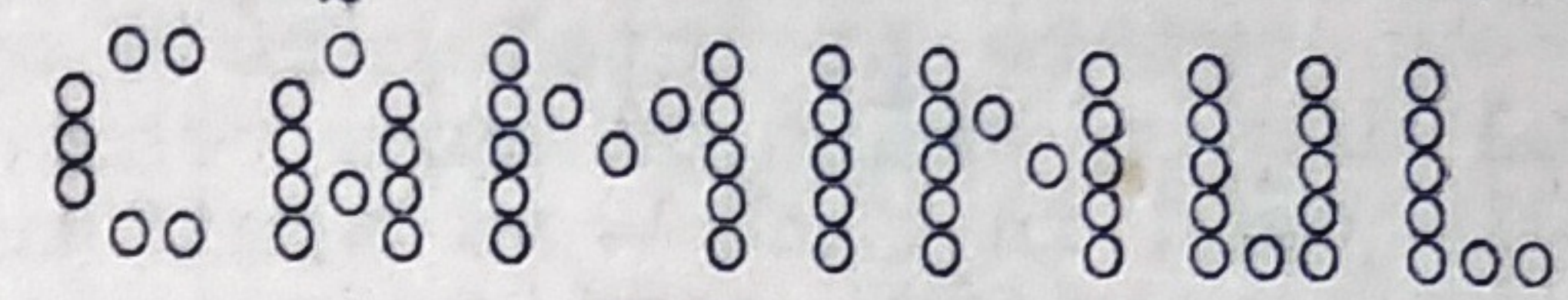

CĂMINUL

SÃO PAULO

- São Paulo, Ianuarie-Februarie 1952 -

CUNOAȘTE-TE PE TINE INSU-ȚI

Cu cât cineva a ajuns mai sus pe scara societății, sau cu cât el e mai înaintat în vârstă sau are o mai mare pregătire intelectuală, cu atât lui i-se pare că ar fi îndrituit să dea lecții de conduită celor cu cari vine în contact, convins fiind că experiența vieții, sau anumite cunoștințe câștigate din cărțile citite i-au dat posibilitatea de a fi un bun cunoscător de oameni. Această tendință a început să se generalizeze, încolțind și afirmându-se în conștiințele mai tuturor indivizilor - indiferent de cultură, experiență sau vârstă. Am fi aproape inclinați să acordăm acest privilegiu acelor ce au ajuns la o anumită vârstă și deci implicit la o mai bogată experiență în contactul lor îndelungat cu tot felul de oameni, sau acelor cari s'au ocupat în mod serios cu deslegarea problemei omului. În general însă nimeni nu poate să-și aroge acest drept. Atât timp cât noi înșine nu ne-am obosit să pătrundem în noi și să ne sondăm sufletul - cu alte cuvinte: atâta timp cât noi înșine nu ne cunoaștem - este neîndreptătit și chiar absurd să pretindem a fi buni cunoscători de oameni. Căci nu ne putem baza în afirmațiile noastre numai pe hazard sau anumite coincidențe. A cunoaște pe cineva înseamnă a pătrunde în sufletul lui, a-i descoperi, cercșa și înțelege și cea mai ascunsă și întunecată cută a "eu-ului" său; ori nimeni nu poate spune că a reușit să folosească un atare procedeu, pentru că ceea ce nu se vede și nu cade sub simțuri, nu poate fi supus unor experiențe de laborator. Astfel că, pentru a ne face o părere despre sufletul omenesc, despre caracterul unui om, ne mulțumim în general cu observații îndreptate asupra externului, conchizând după certe "exteriorizări". Ca să ajungem însă la o cunoaștere quasi-completă a unui om, după atitudinile și faptele lui, ar însemna să-l observăm o viață întreagă, căci omul, știut este, se găsește într-o continuă evoluție, care nu încetează decât odată cu moartea sa.

Este foarte ușor să spui despre cineva că este inteligent, că e bun sau rău, că are voință fermă sau e slab de inger, că e harnic sau leneș etc.etc. Aceasta nu înseamnă însă că ai spus totul despre el. Sunt oameni cari au stat împreună zeci de ani, - oameni cari au luptat și au suferit timp foarte îndelungat pentru același ideal, oameni cari au crezut că în decursul acestui timp au reușit să-și cunoască și cele mai adânci gânduri, și totuși, puși în fața unui fapt nou și neprevăzut, au trebuit să constate că s'au înșelat.

Este adevărat că metoda observației după actele exterioare ale cuiva ar putea să fie un mijloc de cunoașterea personalității. Aceasta însă în cazul în care ai de a face cu omul simplu, hai să-i zicem cu omul nostru delațară, omul cu sufletul deschis, necomplicat și mai ales neperversit de fel și fel de interese. Și nici chiar pe acesta nu vom reuși să-l cunoaștem, în acest mod, complet.

Credem însă că înainte de a încerca să cunoaștem pe alții, ar fi mai bine să dăm urmărire dictonului chinezesc: Cunoaște-te pe tine însu-ți!

Căci numai așa, cunoscându-ne pe noi înși-ne, vom putea reuși în a cunoaște, - dar mai ales în a înțelege - pe aproapele nostru. Ori această cunoaștere și înțelegere a aproapelui, a semenilor noștri în mijlocul cărora trăim, cu care venim zilnic în contact - sau chiar numai din când în când - va ajuta nespuse de mult la netezirea nemurărilor asperității care constituie punctul de plecare a tuturor dușmaniilor și prigonirilor dintre noi.

Dar cum vom putea să ne cunoaștem pe noi înși-ne? Din judecățile altora despre noi? Nu. Căci acestea sunt prea adeseori dictate de interese mai mult sau mai puțin vădite pe cari le au unii sau alții de a ne flata, linguși, de a nestimula vre-o pasiune, sau de a ne face mici ori ridicoli în fața noastră însăși. La rândul nostru procedând la fel cu alții, n'am mai eși din acest cerc vicios. Va trebui să coborâm în tăcere în adâncul sufletului nostru, cercetând cută după cută, căutând să găsim toate defectele de cari suferim, supunându-ne unei autocritici severe și nepărtinitoare. Vom ajunge să ne dăm seama cât de illogic, absurd sau cu câtă răutate am acționat ori ripostat în cutare sau cutare caz. Ne vom întreba: de ce? Și vom fi nevoiți a răspunde: din lipsă de stăpânire, din invidie, orgoliu...etc. Vom trebui să admitem atunci că nu suntem nici pe departe așa de buni cum ne-a plăcut să ne credem. Și vom mai înțelege că într-o situație identică, aproapele nostru s'a comportat poate cu mult mai moderat, a fost mai altruist, - mai bun. Incepem deci să-l cunoaștem, - de astă dată mai bine, fiindcă reușim să-l și înțelegem. În momentul în care vom reuși să ne descoperim propriile defecte, să le recunoaștem și mai cu seamă când vom dori și voi din tot sufletul ca să ni-lie îndreptăm, din acel moment vom avea cu totul altă posibilitate de înțelegere față de aproapele nostru. Nu-l vom mai judeca, vom fi mai buni cu el, ba chiar mai mult: ne vom simți deodată mai apropiați sufleteste de cel pe care până mai ieri l'am judecat cu atâta ușurință și încetul cu încetul vom începe să-l iubim; nu pentru defectele pe cari le are, dar pentru faptul că poate și el își pune aceleași probleme ca și tine și că și el se zbate pentru a nimici aceste defecte în el.

Cel ce va ști să înțeleagă, să iubească și să ierte, - acela numai va putea spune că e un bun cunoscător de oameni...

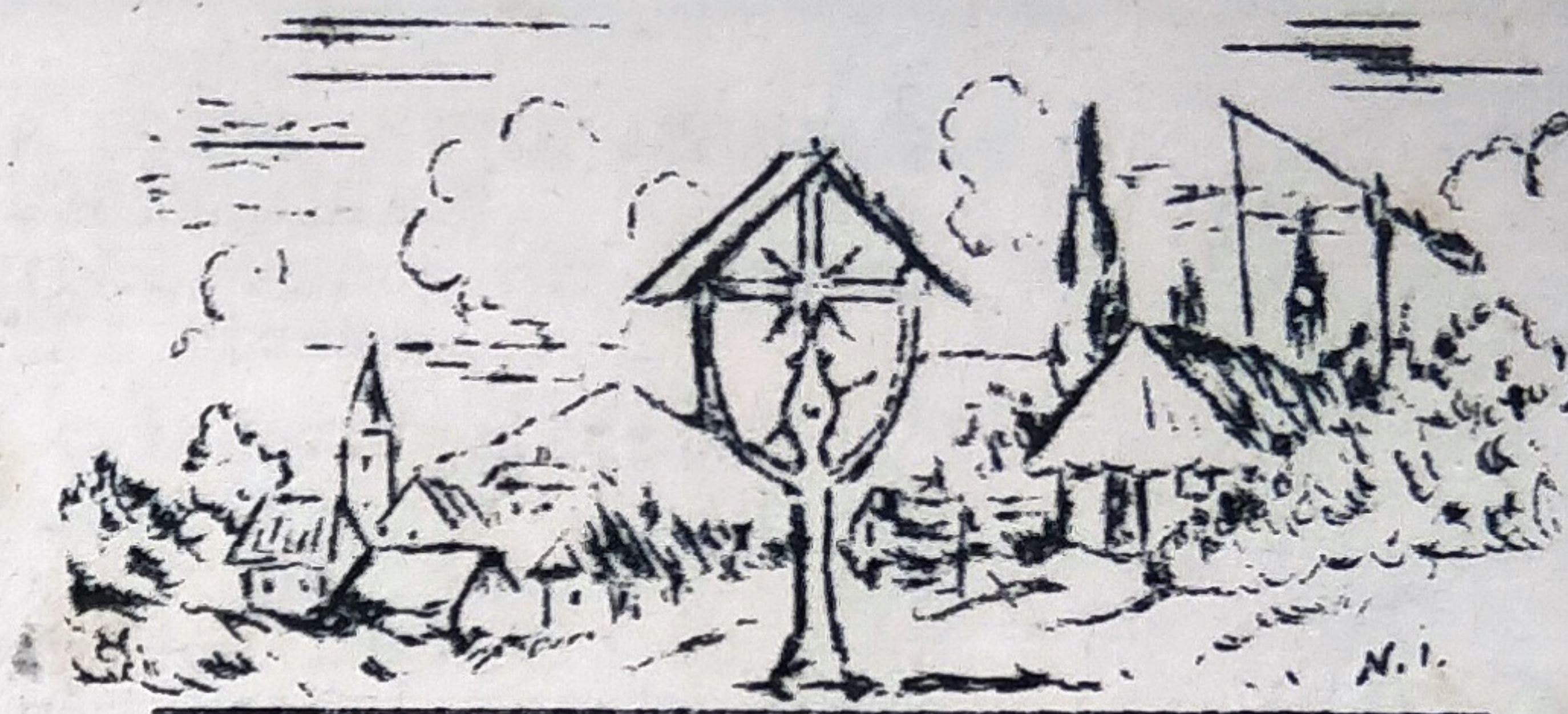
Ion Roth-Jelescu

Adevărul este sfânt; el poate fi spus oricui și oricând. Se ca de însă să fie grăit cu demnitate și bunătate, nu în mod trufaș și insultător.

De nu-ți este dat să fi perfect, ești dator să cunoști cât de departe ești de perfecțiune. De te mandrești pentru puținul bine îndeplinit, adu-ți aminte că n'ai făcut nimic pe lângă ce erai dator să faci.

Mândria nu se dă invinsă niciodată; când ai infrânt-o în inimă ta, tot ea ridică glasul pentru a-ți cânta imnul de biruință.

Adina Gr. OLANESCU

PESTE RANILE TRUPULUI TAU, ȚARA...

Mă aplec peste rănile trupului tău, țară,
În fiecare dimineață și 'n fiecare seară,
Și-mi spun rugăciunea presărată cu binecuvântări și blesteme,
Pe cari le port în mine și le scriu în poeme.

Vezi, eu știu că numai noi poeții, numai noi trubadurii
Mai credem în dreptatea scrisă pe tăișul securii,
Știu că numai noi ne mai încumetăm a cere
Dreptul tău la pece, la liniște la înviere.

Toți te-au părăsit răstignită, toți te-au uitat,
Toți și-au întors fața dela durerea ta, toți te-au trădat
Și te-au vândut în glumă, pentru un blid de linte.
Ci tu ai tăcut. Ți s'a parut că așa e mai cuminte...

Dar noi, noi ăștia care-ți purtăm în suflet rănile și vrerile,
Toate visele tale și toate durerile,
Pândim clipa cea unică, clipa cea mare
Când codrii s'or mișca și-or cere: răzbunare!

În ceasul acela, noi vom fi de tine alături,
Ți-om ajuta neghina și pleava din sânu-ți s'o măтури,
Să te ridici uriașă în istorie, să te luminezi iară,
Așa cum noi te-am văzut în visele noastre de pribegi, Țară.

Nicolae NOVAC

— † ———— ooo ———— † ————
ooo

C U G E T A R I

— o ————

Ideile mari n'au nevoie de vorbe mari: ideia înaltă cuvântul.

Cine caută pacea o va pierde, căci trebuie să-ți sacrifici pacea pentru a te opune răului cu destulă energie, ca răul să nu te doboare.

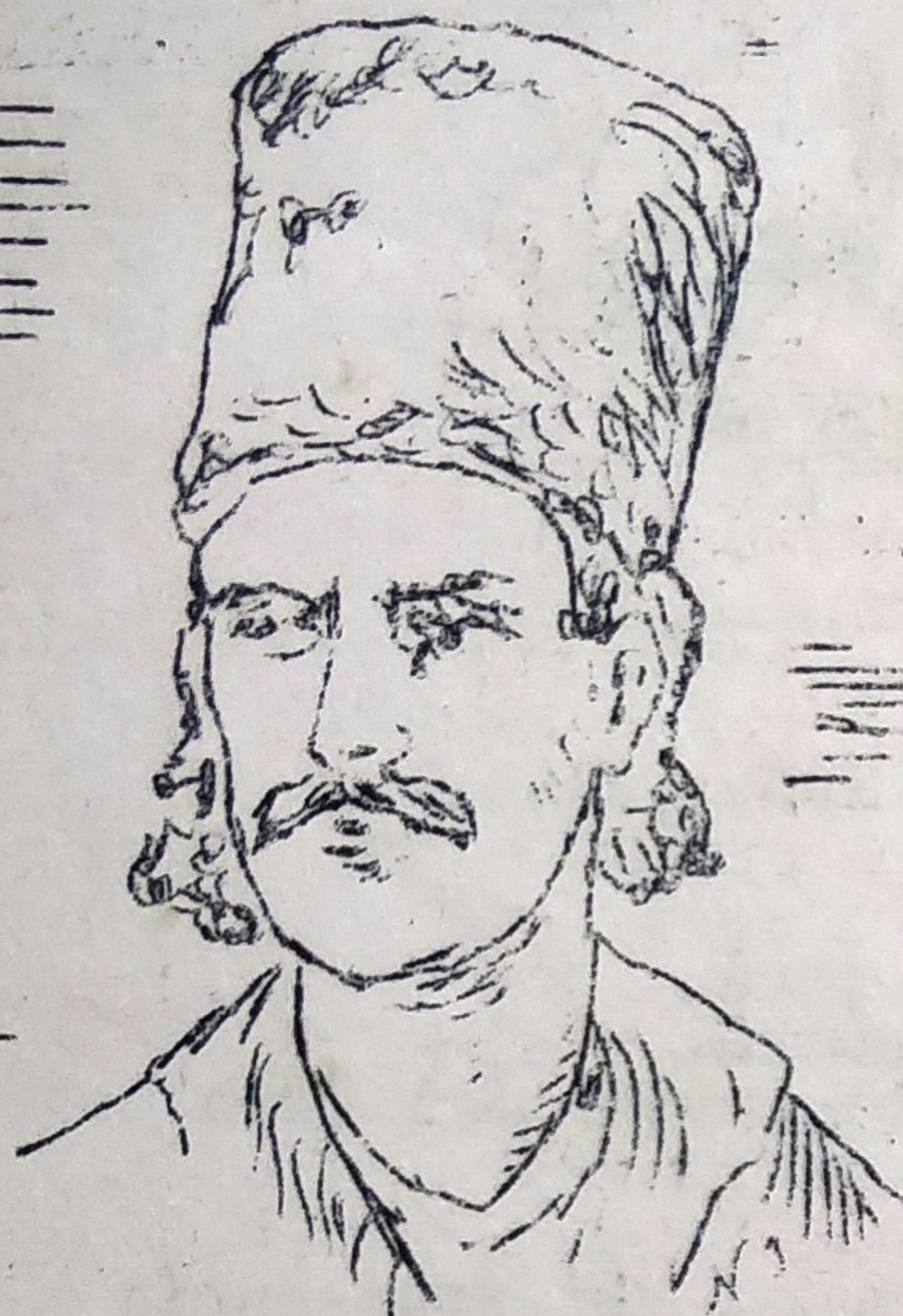
Frumosul nu se discută: se simte; tot astfel și adevărul.

Ce frumoasă ar fi viața creștinilor dacă ar pricepe aceste două porunci: o viață fără răutate și fără trufie. -

Adina Gr. OLANESCU

Din
CHEMAREA CATRE POPOR A LUI TUDOR
VLADIMIRESCU,
lansată din comuna Pădiș, la 23 Ianuarie 1821

"Fraților...nici o pravilă nu oprește pe om de a întimpina răul cu rău...Șarpele când îți iese înainte, dă-i cu cionagul de-l lovești, casă-ți aperi viața....Dacă răul nu este primit lui Dumnezeu, stricătorii făcătorilor de rău bun lucru fac înaintea lui Dumnezeu? Căci bun este D-zeu și ca să ne asemănăm Lui, trebuie să facem bine. Iar aceasta nu se face până nu se strică răul! A vrut D-zeu să se facă lumină. Aceasta s'a făcut după ce a lipsit întunericul!...Ci siliți fraților de veniți cu toți, care aveți arme, cu erme, iar care nu aveți arme cu furci de fier și lănci...Să veniți unde veți auzi că se află adunarea cea orânduită pentru binele și folosul a toată țara. Că ne ajunge fraților de când lacrimile noastre nu s'au uscat!"

Căutând să falsifice istoria, cotropitorii dela răsărit, îl prezintă pe Tudor Vladimirescu ca pe un răzvrătit împotriva boerimii și "burjuilor", ba mai mult, ca pe un ercu al cauzei proletariatului. Ca mistificarea lor să prindă cât mai bine în popor, au dat unității formate în URSS din prizonieri români (educați în grabă în spirit comunist) denumirea de "Divizia Tudor Vladimirescu".

Toată lumea știe însă că în mișcarea pornită de Domnul Tudor, se aflau un număr destul de însemnat de boeri patrioți, - și că revoluția lui era îndreptată împotriva stăpânirii străine (adică împotriva Turcilor și a Grecilor). În proclamația dela Târgoviște, Tudor Vladimirescu se adresează Românilor numindu-i "nobili fii ai Daciei". Această acțiune dărză, mai de grabă naționalistă, dar nicidecum "proletară", a mândrului țaran român din Vladimiri, a umplut pe acele vremuri sufletul românilor cu mari speranțe. Iar astăzi, dacă prin minune Tudor s-ar scula din normânt, ar lupta cu aceeași dărzenie și fanatism împotriva cotropitorilor bolșevici.

CINE ȘTIE SA MOARA NU VA FI ROB NICIODATA (Seneca)

PICURI DE INTELEPCIUNE

Interesul vorbește orice limbă și joacă orice rol, chiar și pe acela de desinteresat. - - Nimic nu dăm atât de ușor ca sfaturi. - - Dacă noi n'am avea atâtea defecte n'am fi atât de încântați remarcându-le pe care le are, ci după uzul ce li-l dă. - - Sunt mai multe feluri de curiozități: una din interes, care ne face să dorim cunoașterea a ceea ce ne poate fi util; și alta din vanitate, care vine din dorința de-a cunoaște ceea ce alții nu știu. -

S O N E T

de A.Vlahuță

Din nou coboară-te 'ntre noi, Isuse,
Căci iarăși turma ta e rătăcită,
Și iar se 'ntinde noaptea cea cumplită
A vechii uri, de Tine-atunci răpuse.

De-abia se mai zărește ca prin sită
A mântuirii stea. Dar cât de sus e!
Se depărtează parcă...Cine spuse
Că stingerea ni-i singura ursită?

O, vino, iubitorule de oameni,
In sufletul bătrânei luni să sâmeni
Din nou credința cea mântuitoare...

Cunoaște-l-vom? - Pleca-vom fruntea oare,
Când, -intinzându-și mâinile-anânduă
Asupra-ne, va zice: "Pace vouă!"

NEASTAMPAR

Au plâns întâiu c'o dragoste și-un zbucium
Când zorii zilei îngănu o noapte,
Iar pomii se frâneau sub roade coapte,
Ca nostalgia într'un glas de bucium.

Ini clocotește 'n sânge grea credință
Și-mi inflorește firea de nomadă
- Ca un ferment turnat într'o plămadă -
S'o verse peste margini de voiață.

Aud cum cineva năchiană 'n zare...
Nu știu nici cine e, nici dacă are
S'aprindă'n suflet candelă de pace...

Ecou e parcă tot ce 'n mine cântă...
Il sint cum se 'nfiripă, se frământă,
L'alung - și rād din nou când iarăși tace.

Iulia Carâp

8 0 0 0 - P E S T E M A R I Ş I Ţ A R I - 0 0 0 8

Din Brazilia

São Paulo, - aspecte - impresii.

" F I L A "

...Incă din prima zi a sosirii mele în São Paulo, mi-a fost dat să întâlnesc o serie de curiozități, printre care așa zisa "filă" mi-a atras imediat atenția.

Porțină dela gara "Roosevelt" cu un taxi spre "cidade" (centrul orașului) am zărit în mai multe locuri mulțime de lume stând în șiruri lungi pe trotuare. Mi-am dat seama după scurt timp că această lume "face coadă" - cum îi zicem noi - așteptând să-i vie rândul la "ceva". Am rămas neplăcut surprins de această priveliște și gândul m'a purtat înapoi, în acele timpuri de tristă memorie, când într'un mic orașel al Germaniei denotate de bombardamente, făceam și eu "coadă", pe un ger crunt, ca după două ore de așteptare, întoegit de frig, să-mi prinesc rația de "Schwarzbrot" sau "Magermilch". Dar războiul s'a terminat de mult, iar viața a reintrat în normal, cu atât mai mult în Brazilia - îmi ziceam - unde lipsurile de tot felul, prin care s'a trecut țările europene, aproape că n'au existat. Ce rost aveau atunci aceste mulțimi înșiruite în monom? La ce făceau coadă, - ce așteptau..? Aveam să mă dumiresc în curând, căci ajungând în plin centrul orașului - în Praça da Sé - văzui nenumărate asemenea șiruri, cari umpleau piața, cruciș și curmeziș. Peste câteva minute urman să intru și eu într'un monom din acestea. Pentru a ajunge în cartierul unde aveam să locuiesc în mod provizoriu, trebuia să iau autobusul. Am intrat deciziv punându-mă ordinei, în "coada" destul de lungă ce "formase, începând dela stâlpul ce purta pe o placă rotundă n-rul autobusului, și până la colțul străzii învecinate. Intrasen în "fila" - cum se chiamă aici! Am așteptat vre-o douzeci de minute până să-mi vie rândul să urc.

-După mai puțin de o săptămână mă familiarizasen de-a binelea cu "fila". Orice nou sosit trebuie să știe: unul din primele examene pe care trebuie să le dea dacă vrea să rămână la São Paulo (bănuiesc că și în Rio de Janeiro e la fel), este examenul "filei".

- În timpul amiezii și seara, când lumea iese dela lucru, sau sosește din cartierele marginase spre a intra la lucru, piețele din centrul orașului în care se află așa zisele "ponturi" inițiale ale diverselor "ônibus"-e sunt suprapopulate de astfel de file, cari uneori ating o lungime de 100 metri. Primăria orașului s'a îngrijit să construiască pe alocuri adăposturi contra soarelui și a ploii - niște acoperișe de pânză mai mult sau mai puțin impermeabilă, susținute de stâlpi subțiri de metal. Dar cele mai multe "ponturi" sunt lipsite de astfel de adăposturi, încât în timpul verii, când ploile torențiale sunt destul de dese, nu e tocmai o plăcere să te afli într'o astfel de filă, mai ales dacă n'ai avut prevederea să-ți iei umbrela cu tine.

Fila este atât de încetățeniyă în concepția cetăținului paulistan, încât ai zice că s'a născut în filă. Seara în fața marilor cinematografe întâlnești aceleași interminabile file. La diferite autorități, coridoarele sunt pline de file. Uneori "capul" filei se află la etajul întâi, iar "coada" jos în stradă! Nu de mult, am avut să obțin semnătura judecătorului competent pe un registru comercial al firmei la care lucrez. Am trebuit să intru la ora 2 după masă în "filă", pentru ca în sfârșit la ora 5 să ajung unde dorian! A fost

"filă", pentru ca în sfârșit, pela ora 5 să ajung unde dorian. Spun drep, a fost teribil! - Dar la urma urmei ce e de vină "fila"? Mă întreb ce ar fi fost dacă acea gloată de oameni n'ar fi respectat-o, și ar fi dat busna, care mai de care să apuce în frunte..?

- E de admirat calmul și disciplina brazilianului "în filă". Fila, - inspecial la stațiile de omnibuse - a ajuns aproape un cult. În orice caz, fila (în sensul de a sta și a face "coadă") a fost acceptată aici ca un punct al programului cotidian - nolens-volens. Cei mai mulți -sunt în genere funcționarii- profită de acest timp de așteptare, pentru a citi ziarul, punându-se la curent cu noutățile zilei, sau intrând în vorbă cu vecinul din monom. Am remarcat că în astfel de ocazii, conversația de predilecție se referă la... foot-ball! Adică la matchurile disputate în ultimile zile, la rezultatele obținute, la felul cum s'a prezentat cutare sau cutare jucător. De altfel, după cât an putut constata până acum, cuvintele pe cari le auzi aici mai des sunt: foot-bal - dinheiro (bani!) și... paciencia (răbdare!)....

Filele pot fi împărțite, după persoanele cari în mod obișnuit le formează, în mai multe categorii: sunt file "selecțe" (la autobusele cari deserveșc cartierele locuite de bogătași), file mixte și... "plebeice". Cu toate acestea, în oricare din aceste file poți întâlni cele mai variate tipuri de oameni. Din pură curiozitate și pentru a-mi omorâ cu ceva timpul, m'an apucat într'o bună zi să cercetez cu mai multă atenție membri filei în care mă aflam. (Era o filă mixtă "selecță" și "mixtă") - am întâlnit de toate. Am căutat apoi să categorisesc lumea aceasta din monom după înfățișare. Din 38 de persoane, 21 erau bărbați, restul femei și tineret adolescent. Din punct de vedere rasial, albi curați vre-o optsprezece, dintre cari 6 evident de origine nordică (germanică). Doi negri pur-sânge (cred!), iar alți 7 de diferite nuanțe negroide (mulatri). Restul de 11 persoane l'an putut împărți în: 4 de rasă mongolică (japonezi); 5 cu fizionomii tipic semite (Sirieni sau evrei) iar 2 de o mixtură greu de definit. Trăsăturile feții și culoarea pielii, dar mai cu seama părul linc, trădau ceva din rasa indigenă (piei-roșii)....

Nic.Iancu-Păltinișanu

Sfaturi pentru cei recent sosiți în Brazilia.

Nimic nu se dă mai ușor decât sfaturi, - e adevărat, - dar uneori totuși prind bine!

Mulți din refugiații noștri sosiți aici acum un an sau doi, deși sănătoși "tun", au început să sufere de stomac sau de ficat. În mare măsură a fost de vină faptul că au continuat să mănânce așa cum fuseseră obișnuiți acasă la ei, în timpuri bune, fără să țină seama de clima de aici. Deci prea "gras". În special carnea și untura de porc nu e recomandabilă. Deasemeni băuturile alcoolice sunt mult dăunătoare. E bine ca să bem cât mai rar băuturi tari, pe cât posibil deloc. Ouăle - în special cele fierte "tari"- la fel sunt dăunătoare ficatului. Recomandabile sunt zarzavaturile, fructele (nu oricari), laptele și untul proaspăt. Și-apoi: arroz e feijão, - mâncarea națională! - De 2 ori pe an este bine a se face câte o serie de injecții (cu vitamine și calciu), - o recomandă medicii, și cu drept cuvânt. Pe lângă alte rezultate bune, aceste injecții folosesc contra cariei dinților... În Brazilia e periculos să pierzi prea devreme dinții, - și uneori părul!

CARNĂVAL

Cu toții te-așteaptă, trăindu-te 'n gând
Vreo treisute-șaizeci de zile la rând,
Iar muzica scrisă în inimi și 'n dor
Tam-tam-ul o 'mplântă în mușchi ce dansează, -
Favela din umbră apare ușor -
Și 'n suflet adună, avidă și trează
Beția sonoră
Și multicoloră.
Cu chiot și cântec se-agită, se zbate
Și 'n centru trimite crampee mascate.
Confetti aruncă ori unde covoare
Și 'n vrere de pingă sau febră de gloată,
Ici unul sau altul se 'ntâmplă că moare...

Dar oricâți s'ar strânge,
Azi nimeni nu plânge...

În aer sunt coruri, chiar zările cântă
Cu glas de moseare tam-tam-ul descântă...
Un cap creț de negru căzu 'n nostalgie,-
O lacrimă în gene, - ochii-i sunt uzi,
Căci glasul arhaic ce simte că 'nvie
Și freanată 'ntr'una, de poți să-l auzi,
Sub haină de stambă
E murmur de sambă.

Tramvaele-s pline, ca 'n vie ciorchinii
Și 'n ochi, cu parfumuri, ți-aruncă vecinii.

E muzică 'n baluri, în suflet și 'n stradă...
Din cer se aude cum cântă o stea,
Iar molima prinde pe cel ce să vadă
Venii pentru-o clipă și fără să vrea
Urmează convoiul
Trăind tontoroiiul.

Iulia CARĂP

O ȘTIRI ȘI INFORMAȚII O

SAO PAULO - Colonia română paulistană a crescut simțitor în aceste luni, prin sosirea și așezarea în acest oraș a 20 de compatrioți. Din Franța, Italia și Germania vor mai sosi în cursul acestei luni încă aproximativ 10 refugiați români.

Cu prilejul sărbătorii Crăciunului, Mișiunea Română Unită a organizat o mică serbare cu pom de Crăciun și daruri pentru copii. S'au cântat colinde iar copiii Maria și Nicu Finder au declamat poezii. A vorbit apoi Păr. Ștefan Benția, mulțumind cu acest prilej D-lui M. Cojocaru pentru binevoitorul concurs material acordat, care a asigurat reușita acestei serbări.

Revista "Căminul" aduce și pe această cale mulțumiri S.S.Păr.P. Balint și D-lui George Popescu pentru donațiile făcute cu scopul de a-i sprijini apariția.

În ziua de 26 Ianuarie a.c. a avut loc Adunarea Generală anuală a Societății Cult. "România". S'a ales noul consiliu, în fruntea secretar Dl. Ion Dimitriu.

Și în acest an Carnavalul a început - și s'a terminat - cu șarabe și tan-tan-uri. Tineretul a salutat cu mult entuziasm hotărârea Poliției de a ridica pe timpul Carnavalului interdicția sărutărilor în public. (!) Totuși "frigurile" Carnavalului - de care în mod astăzi dată nițel temperate de ploile abundente ce au căzut, aproape neîntrerupt, 3 zile în șir. -

-- ooo V E Ș T I D I N Ț A R A ooo --

Noii execuții. - Au fost condamnați la moarte și executați prietini pușcare: Saplăcan Constantin, Puiu Ilie, Bon Mathias și Spindler Wilhelm. Numiții ar fi fost lansați cu parașuta în regiunea Făgărașului de către un avion american, cu scopul de a comite acte de sabotaj și de a aduna informații. În grupul acesta de "parașutiști" se afirmă că ar mai fi fost și un anume Bărsan Gheorghe, care s'ar fi sinucis în momentul când a fost prins. Povestea cu parașutarea lor însă, nu prea a găsit crezare. Se pare mai degrabă că este o invenție a comuniștilor, în scop de contra-propagandă americană. Colectă pentru ajutorarea Coreei comuniste. - În toată R.P.R. continuă colecta pentru ajutorarea "fraților" din Coreea de Nord. Populația este silită să dea "benevol" bani, alimente și îmbrăcăminte.

Noi ciocniri și bătălii între "partizani" și milițiile comuniste au avut loc în diferite puncte ale țării. În unele cazuri a fost nevoie de intervenția trupelor rusești. Rusificare. - În întreaga țară s'au deschis în ultimul timp 6611 cursuri de limbă rusă la care au fost înscriși 137.721 elevi. Manualul de limbă rusă a fost editat în 100.000 exemplare în limba română și în 20.000 ex. în limba ungară. (Din Vestitorul, no.23).

+ + CALENDAR BRAZILIAN + +

I a n u a r i e : 1 - 1916: Publicarea Codului Civil Brazilian. 2 - 1869: Cucerirea Assuncion-ului (Răzb.Paraguay). 4 - 1837: nașterea poetului Casimiro de Abreu. 7 - 1549: Intemeierea unui guvern pt. întreaga Brazilie, cu reședința în Bahia. 12-14 - 1640: Bătălia pe mare dela Parahyba (Răzb.contra Olandezilor). 20 - 1567: Intemeierea orașului Rio de Janeiro. 1934: Introducerea Codului Silvic. 24 - 1890: Introducerea căsătoriei civile. 25 - 1554: Intemeierea orașului São Paulo (de Piratininga) de către P.Manoel da Nobrega S.J. 26 - 1654: Capitulara Olandezilor la Campina da Taborda (sfârșitul dominației oland.in Brazilia). 30 - 1500: Descoperirea gurilor Amazonului de către Spaniolul Vicente Yañez Pinzon.
F e b r u a r i e : 1 - 1549: Tomé de Souza Guvernator General al Braziliei (trimis din Portugalia). 6 - 1943: Aderarea Braziliei la Carta Atlanticului și la Declarația Națiunilor Unite. 9 - 1826: Bătălia pe mare dela Corrales. 12 - 1761: Revocarea tratatului dela Madrid; Portugalia intră din nou în poses. Coloniei do Sacramento. 15 - 1841: Manoel Ferraz de Campos Salles (mai târziu Președinte Federal) născut la Campinas-S.Paulo. 18 - 1875: Moartea poetului Luiz Nicolau Fagundes Varela. 20 - 1827: Bătălia dela Paso do Rosario. 25 - 1664: Revoluția din Maranhão (condusă de Manoel Beckmann).

Răvaș din Brazilia

Onorat d-nule anjiner

In primul rând prin aceste rânduri scrise de subsemnatu din Parana

- Brazil vă aduc la cunoștință că eu sunt bine și sănătos. Care sănătate vo doresc și D-v. dela Dumnezeu. Dv. cum vă merge, eu nus defel mulțămît aici.

Vă recomandez să nu veniți în Brazil, cu traiul veții eu am gândit căci este mai bine aici ca in celalte țări din Contenentele tropicale dela sud. dar este mai Mizerabil din multe privință. De câștigat câștig puțin că nu me-am putut scoate dezanovi și m da numa Cinci cruzeri pe ceas ca la negri cares tare lenoș și puturoș și muncesc ca și melci.

Pâneai eftenă ca braga dar o face cu madiocă care ieste un soi de cartofi și când o mânci să cleaștă fălcile, oamenii aici beau mult Cafei cu zăhar la Descreție in picioare la baruri.

Mâne mă duc diz nou la despașan să văz ceo făcut cu hărtile mele, deacasă ce Vesti aveți? eu am căpătat carte dela muma și sănătoasă Mulțam lu Dumnezeu și dela Onu Blegu din rășinar io luat oile toate și pe șogoru Ghiorge lo dus la muncă cu forția, Dumnezeu săi trăzniască. Dacă suferiți de căldură vă spui încodată să nu emigrați la brazil aici toată zăua te bate soarele in Moalele capului. cu Stimă

să trăiți.

Pătru Tăpălagă

La penitenciar

- Cum se face că pe tine nu te vizitează nici-un prieten..?
- Imposibil. Toți se află aci.

Profesorul surd

- In câte clase se impart insectele?

Elevul - Heminopterele, heminopterele și heminopterele.

Profesorul surd - Mai lipsește una, măgarule!

Elevul - Ah, da! Heminopterele!

Intre evrei

- Imi pare că Goldstain și-a dat ultima suflare...

- Așa? Atunci e prima dată in viața lui că dă și el ceva!

Stăpânul casei

Soțul, soția și soacra se găsesc intr'o aprinsă discuție. In acest moment sună cineva la ușe. Servitoarea se duce să deschidă.

- Aș dori să vorbesc cu stăpânul casei.

- Aveți bunătatea să așteptați nițel? Tocmai sunt pe cale de a decide cine este stăpânul casei.

Intre pungași

- Unde mergi?

- Nu știu. Dar tu?

- N'am nici-o direcție precisă.

- Atunci să ne grăbim, altfel ajungem prea târziu!

- Ai auzit ce-a spus acel cerșetor orb? A zis: Bodaproste, frumoasă conia!

- Acum nu mă mai indoesc că sârmanul e cu adevărat orb!

CĂRȚI POSTALE ILUSTRATE de PASTI, cu subiecte românești - se pot găsi la Administrația "Căminul". Prețul unei cărți postale este Cr\$ 3,-

C A M I N U L apare bilunar. Orice corespondență va fi trimisă de acum înainte pe adresa: Nic.Iancu-Păltinișanu, Rua José Antonio Coelho No.629 - São Paulo - BRAZILIA.

